

[A. C. Normann.]

forudsætning for øje, at dette kunne ske uden for store administrative besværligheder. Efter den overvejelse af mulighederne, som den højtærede justitsminister har givet tilsagn om, kan der jo blive lejlighed til at drøfte sagen på ny, når den højtærede minister fremkommer med de i øvrigt nødvendige forslag til ændringer i færdselsloven. I givet fald må også knallerternes nummerering forudsætte en lovændring. Det blev udtrykkeligt fastslået ved behandlingen af forslaget til færdselslov i april 1955, og det blev endda indføjet i betænkningen dengang, at den bemyndigelse, der tillagdes justitsministeren i henhold til § 10, ikke indeholdt nogen bemyndigelse for den højtærede minister til at genindføre nummerplader for knallerter. Der kan derfor ikke efter min opfattelse — jeg har ikke hørt den højtærede minister udtale sig om det — være nogen tvivl om, at det ikke kan lade sig gøre uden lovændring.

Endelig må jeg tilføje, at det er klart, at når udvalgets store flertal har den opfattelse, at de foranstaltninger, som forslaget omhandler, vil bidrage til en virkelig formindskelse af færdselsulykkernes antal, så må vi lægge den allerstørste vægt på, at de gennemføres så hurtigt, som det overhovedet er muligt, og i konsekvens heraf vil jeg gerne opfordre den højtærede justitsminister til at udtale sig om, hvornår ministeren mener at kunne gennemføre kontrolapparatets udvidelse — der jo er en administrativ handling — og hvilke planer ministeren har med hensyn til tidspunktet for fremsættelsen af de nødvendige forslag til ændring af færdselsloven.

Idet jeg i øvrigt takker den højtærede minister for hans store imødekommenhed over for den væsentlige del af indholdet af forslaget til folketingsbeslutning, skal jeg på udvalgsflertallets vegne anbefale folketinget at stemme for forslaget i den affattelse, der nu er foreslået. Endelig vil jeg gerne som ordfører for mit parti føje det radikale venstres anbefaling hertil.

Holmberg: At færdselssikkerheden er et meget alvorligt problem, ved jo enhver, og vi kan se det, når vi åbner vor daglige avis; der kunne godt være en rubrik, der hed „Dagens ulykker“, for der sker desværre dagligt ulykker. Enhver bestræbelse for at forbedre færdselssikkerheden fortjener derfor støtte, og jeg tror, at de foranstaltninger, der omfattes af det forslag til folketingsbeslutning, som her er til behandling, vil medvirke til at nedsætte ulykkernes antal.

Det er ikke så længe siden vi fik en ny færdselslov, og en gennemgribende revision deraf er sikkert for tidlig, men det har været erkendt, at forskellige ting med rette kan kritiseres, og det er naturligt at foretage visse ændringer. Her er vi enige om, at lokale hastighedsbestemmelser er det væsentlige; vi tror, det vil være ønskeligt i langt, langt større omfang, end det nu er tilfældet, at indføre sådanne lokale hastighedsbegrænsninger, men det kræver en lille ændring af loven, og den ændring, som er foreslået, vil jeg kort anbefale.

Jeg kan ikke lade være med at sige i forbindelse med den agitation, der fra tid til anden dukker op om den såkaldt frie fart, at dette udtryk er en helt urimelig fortolkning af det, der står i loven. Vi har jo ikke fri fart. Færdselsloven sætter som punkt 1 sikkerheden og hensynet til andre, der færdes på vejene, og heri ligger også, at kørehastigheden skal være afpasset efter forholdene; men det er disse væsentlige bestemmelser, der ikke bliver overholdt, og det er også derfor, vi er gået med til en udvidelse af politiets patruljerings- og kontrolvirksomhed. Her har vi lagt afgørende vægt på, at denne udvidelse blev en omplacering af vort politi, og det er også tilfældet i justitsministerens forslag om udvidelse af kontrolvirksomheden med de 9 nye patruljer à 5 mand.

De to ting, jeg her har fremhævet, de lokale hastighedsbegrænsninger og en udvidelse af politiet, tror vi vil være medvirkende til at nedbringe ulykkernes antal, men der er naturligvis en hel del andre